

Не ти, който си направилъ
Отъ калъ мжжътъ и жената,
А човѣкътъ си оставилъ
Робъ да бжде на земята.

Не ти, който си помазалъ
Царѣ, цѣпи, патриарси,
А въ неволя си зарѣзалъ
Мойтъ братя сиромаси.

Не ти, комуто се кланятъ
Калугери и понове,
И комуто свѣщи палятъ
Православнитъ скотове.

Не ти, който учишъ робътъ
Да търпи и да се моли
И хранишъ ги доръ до гробътъ
Само съ надѣжди голи.

Не ти, боже на лъжцитъ,
На безчестнитъ тирани,
Не ти идолъ на глупцитъ,
На човѣшкитъ душмани!

А ти, боже на разумътъ,
Защитниче на робитъ
На когото щжтъ празднуватъ
Деньтъ скоро народитъ!

Вдххни всѣкому, о боже,
Любовъ жива за свобода—
Да се бори кой какъ може
Съ душманитъ на народа.

Подкрѣпи и менъ ржката
Та кога възстане робътъ